

## UTÓSZÓ

1955. IV. 4-én a budapesti szovjet követségen 5 partizán találkozott: Igor Szalmi, Pataky Bölön, Jugra vah és Pandjaleh ujjur szerzetes, aki nagyon sok nyelven beszél, valamint én, Baraca.

A szovjet követség autóján beállítottam a Finnugor Intézet kapujába, és ott Dr. Zsiray Miklós után érdeklődtem. A portánál Ruttkainé így tájékoztatót:

„Dr. Zsiray Miklós nagyon beteg, ezért most Dr. Lavotta Ödön tanársegéd helyettesíti. Úgy látom, valami fontos dolgot hoztak.”

Ekkor elmondtam neki, hogy harcostársaim megbízásából **elhoztam neki Szalaváré Tura manysi sámán hagyatékát, amit át akarok adni az intézetüknek.**

Közben felmentünk Lavotta Ödön szobájába, aki nagyon szívélyesen fogadott, majd átvette tőlem az általam írt 348. Arvisurát Dr. Zsiray Miklós részére. Később elmondta, hogy Zsiray már nagyon régen várta ezt a küldeményt, mert az első világháború alatt ott volt hadifogságban, és az öreg Szalaváré sámán megígérte neki, hogy valakivel el fogja küldeni a manysi nép titkát. Örömmel fogadta jelentkezésemet.

Képes Géza révén erre a műre kiadási szerződést kaptam. Erről a feljegyzésről Dr. Hajdú Péter és Dr. Kálmán Béla is tudott, majd Diószeghyhez is elküldtek a **samanizmus kutatásához való adatszolgáltatás végett.** Neki elmondtam, hogy a partizán csoport tagjaként milyen beavatási szertartásban volt részem, majd Turától, illetve a tőle kapott Arvisurák tanulmányozása során milyen ismereteket szereztem. Elmondtam, hogy nagyon sokat tanultam népünk életéről és annak 6000 éves viszontagságairól.

Utána harcostársaimmal határsáv engedéllyel elmentünk a községi Jurisics várba, ahol meglepetés várt rám.

A nagyterem egyik vitrinjében akkor már évek óta ki volt állítva egy koponya, állítólag elrettentés céljából, hogy egy ismeretlen katona miként pusztult el a világháborúban a környéken dúló harcokban. Kérdésekre elmondták, hogy az erdőben barangoló gyerekek bukkantak rá, és hozták be a várba. Antropológus ugyan még nem látta, de a koponya formája alapján feltételezik, hogy keleti típusú, így valószínűleg egy ismeretlen szovjet harcos lehetett.

Amikor Sopronban üdültem, a volt harcostársaimnak tett ígéretem alapján újból felkerestem. Egy kis üvegcseben hoztam magammal a Tura hagyatékából nálam lévő sámánitalból még megmaradt néhány cseppnyi folyadékot. Most kiittam az üveg tartalmát, az Ataiszból származó beavatottak italát. Nemsokára megdöbbenéssel vettem észre a koponya homlokán megjelenő óm jelzést. Ennek a 10 000 évvel ezelőtt készített folyadéknak az a titka, hogy a látó emberekben beindítja azokat a rezgéseket, amelyek segítségével értekezni lehet.

Ugyanis minden 10 000 000 ember közül csak 1 gyermek születik óm jelzéssel. Ellenséges és baráti erők csoportosulásai lépnek azonnal működésbe, és kezdik meg harcukat azért, hogy az ilyen gyermeket életben tartsák vagy elpusztítsák. Amelyik népnek nincs óm jelzésű beavatottja, az könnyörtelenül el fog pusztulni. Először csak